

আয়কৰ আয়ুক্ত, উত্তৰ প্ৰদেশ

বনাম

গঞ্জমল কানহইয়া লাল

[চেয়দ ফজল আলী, পতঞ্জলী শাস্ত্ৰী, মেহৰ চান্দ মহাজন আৰু মুখার্জীয়া ন্যা.]

ভাৰতীয় আয়কৰ অধিনিয়ম (১৯২২ চনৰ XI), ধাৰা ৯ (১) (iv) - সম্পত্তিৰ পৰা আয় - বাৰ্ষিক মূল্যৰ গণনা - "মূলধন মূল্য নোহোৱা বাৰ্ষিক মূল্য"ৰ কৰ্তন - পৌৰসভাৰ গৃহ কৰ আৰু জল কৰ - কৰ্তনযোগ্য হয় নে নহয় - এনে মূল্যৰ প্ৰকৃতি - উত্তৰ প্ৰদেশ পৌৰসভা অধিনিয়ম (১৯১৬ চনৰ II), উপ-ধাৰা ১২৮, ১৪৯, ১৭৭।

এলাহাবাদৰ পৌৰসভা ব'ৰ্ডে সংযুক্ত প্ৰদেশ পৌৰসভা অধিনিয়ম, ১৯১৬-ৰ ধাৰা ১২৮-ৰ অধীনত আৰোপ কৰা আৰু উচ্চ আইনখনৰ ধাৰা ১৪৯-ৰ অধীনত মালিকে পট্টাদাতা হিচাপে পৰিশোধ কৰা গৃহ কৰ আৰু জল কৰৰ পৰিমাণসমূহ হৈছে ভাৰতীয় আয়কৰ অধিনিয়ম, ১৯২২-ৰ ধাৰা ৯ (১) (iv)-ৰ অৰ্থৰ ভিতৰত "মূলধন মূল্য নোহোৱা বাৰ্ষিক মূল্য যাৰ অধীনত সম্পত্তিখিনি থাকে," আৰু সেয়েহে ভাৰতীয় আয়কৰ অধিনিয়মৰ ধাৰা ৯-ৰ উপ-ধাৰা (১) আৰু (১২)-ৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত সম্পত্তিৰ প্ৰকৃত বাৰ্ষিক মূল্যৰ পৰা কৰ্তন কৰিব লাগে।

এলাহাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়দান নিশ্চিত কৰা হৈছে।

নিউ পিচগুডচ বজাৰ কো. লিমিটেড বনাম আয়কৰ আয়ুক্ত, বোম্বে [১৯৫০] এছ.চি.আৰ. ৫৫৩) অনুসৰণ কৰা হৈছে।

এলাহাবাদৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ পৰা আপীল (১৯৪৯ চনৰ দেৱানী আপীল নং VI)।

এইটো আছিল ভাৰতীয় আয়কৰ অধিনিয়ম, ১৯২২-ৰ ৬৬ নং ধাৰাৰ অধীনত এক প্ৰসংগত, ১৯৪৪ চনৰ ৩১ আগষ্ট তাৰিখে এলাহাবাদৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ (ইকবাল আহমেদ মু.ন্যা. আৰু অলছপ ন্যা.) পৰা আপীল। তথ্যসমূহ ৰায়দানত উল্লেখ কৰা হৈছে।

আপীলকাৰীৰ হৈ ভাৰতৰ মহান্যায়বাদী এম.চি. চেটলভাদ (তেওঁৰ সৈতে এইচ.জে. উমৰিগাৰ)।

প্ৰতিবাদীৰ হৈ গোপী নাথ কুঞ্জৰ (তেওঁৰ লগত কে.বি. আস্থানা)।

১৯৫০ চনৰ ২৬ মে'। আদালতৰ ৰায়দানৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা হয় নিম্নোক্ত ন্যায়াধীশৰ দ্বাৰা-

মেহৰ চান্দ মহাজন ন্যা.- ১৯৪৪ চনৰ ৩১ আগষ্ট তাৰিখে এলাহাবাদৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়দানৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা এই আবেদনে ১৯৪৯ চনৰ ৬৬ নং দেৱানী আপীল (নিউ পিচগুডচ বজাৰ কো. লিমিটেড বনাম আয়কৰ আয়ুক্ত, বোম্বে [১৯৫০] এছ.চি.আৰ. ৫৫৩)-ত আলোচনা কৰা একেখিনি কথাকে উত্থাপন কৰিছে। আয়কৰ আপীল ন্যায়াধিকৰণে ভাৰতীয় আয়কৰ অধিনিয়মৰ ধাৰা ৬৬(১)-ৰ অধীনত চাৰিটা প্ৰশ্ন এলাহাবাদৰ উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ প্ৰেৰণ কৰে। এই প্ৰশ্নবোৰ ১৯৩০-৪০ চনৰ মূল্যায়ন বছৰৰ সৈতে জড়িত আছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে ইয়াৰে দুটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ইতিবাচকভাৱে আৰু দুটাৰ উত্তৰ নেতিবাচকভাৱে প্ৰদান কৰে। আপীলৰ সৈতে জড়িত প্ৰশ্ন দুটা যিদুটাৰ উত্তৰ ইতিবাচকভাৱে সেয়া তলত দিয়া ধৰণৰ :-

“এলাহাবাদৰ পৌৰসভা ব'ৰ্ডৰ দ্বাৰা সংযুক্ত প্ৰদেশ পৌৰসভা অধিনিয়ম, ১৯১৬-ৰ ধাৰা ১২৮-ৰ উপ-ধাৰা (১)-ৰ, যথাক্ৰমে দফা (i) আৰু (x)-ৰ অধীনত আৰোপ কৰা আৰু সেই আইনখনৰ ধাৰা ১৪৯-ৰ অধীনত মালিকে পট্টাদাতা হিচাপে পৰিশোধ কৰা (১) গৃহ কৰৰ পৰিমাণ আৰু (২) জল কৰৰ পৰিমাণ, অধিনিয়মখনৰ ধাৰা (৯)-ৰ উপ-ধাৰা (২)-ৰ সৈতে পঢ়া উপ-ধাৰা (১)-ৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত সম্পত্তিৰ প্ৰকৃত বাৰ্ষিক মূল্যৰ পৰা এক অধিদেয় হিচাপে কৰ্তন কৰিব লাগে নে নালাগে, এই ভিত্তিত যে তেনে পৰিমাণ হৈছে বাৰ্ষিক মূল্য, যি আইনখনৰ ধাৰা ৯-ৰ উপ-ধাৰা (১)-ৰ দফা (iv)-ৰ অৰ্থৰ ভিতৰত অধিনস্থ সম্পত্তিৰ এক মূলধন মূল্য নহয়।”

সংযুক্ত প্ৰদেশ পৌৰসভা অধিনিয়ম, ১৯১৬-ৰ ধাৰা ১২৮-ৰ অধীনত, পৌৰসভাই পৌৰসভাৰ সমগ্ৰ বা যিকোনো অংশত অট্টালিকা বা মাটি বা দুয়োটাৰে বাৰ্ষিক মূল্যৰ ওপৰত কৰ আৰু অট্টালিকা বা মাটি বা দুয়োটাৰে বাৰ্ষিক মূল্যৰ ওপৰত জলকৰ

আৰোপ কৰিব পাৰে। অট্টালিকা বা মাটি বা দুয়োটাৰে বাৰ্ষিক মূল্যৰ ওপৰত এনে প্ৰতিটো কৰ উক্ত কৰসমূহ মূল্যায়ন কৰা সম্পত্তিৰ প্ৰকৃত দখলদাৰৰ ওপৰত আৰোপ কৰিব পৰা যায়, যদি তেওঁ অট্টালিকা বা মাটিৰ মালিক হয় বা ৰাজৰাণী/ৰাজমুকুটৰ পৰা বা ব'ৰ্ডৰ পৰা অট্টালিকা বা অন্য পট্টাত, বা কোনো ব্যক্তিৰ পৰা অট্টালিকা পট্টাত ৰাখিছে। আন যিকোনো ক্ষেত্ৰতে পট্টাদাতাৰ পৰা কৰ আৰোপ কৰিব পৰা যায়, যদিহে সম্পত্তিটো ভাড়াত দিয়া হয় (ধাৰা ১৪৯ চাওক)। ১৭৭ নং ধাৰাত প্ৰণয়ন কৰা হৈছে যে তাৰ পিছত যদি মহামহিমক কোনো ভূমিৰ ৰাজহ পৰিশোধ কৰিবলগীয়া থাকে সেয়া পূৰ্বতে প্ৰদান কৰা পৰিপ্ৰেক্ষিতত অট্টালিকা বা মাটি বা দুয়োটাৰে বাৰ্ষিক মূল্যৰ ওপৰত আৰোপ কৰা কৰ হিচাপত প্ৰদান কৰিবলগীয়া সকলো ধনৰাশি এনে অট্টালিকা বা মাটিৰ ওপৰত প্ৰথম চাৰ্জ হ'ব।

গতিকে স্পষ্ট যে কৰ আৰোপৰ ক্ষেত্ৰত সংযুক্ত প্ৰদেশ অধিনিয়মখনৰ বিধানসমূহ ১৯৪৯ চনৰ ৬৬ নং দেৱানী আপীল ([১৯৫০] এছ.চি.আৰ. ৫৫৩)-ত আলোচনা কৰা বোম্বে অধিনিয়মখনৰ বিধানৰ সৈতে যথেষ্ট মিল আছে। সেই আপীলত দিয়া কাৰণসমূহৰ বাবে আৰু সেই সিদ্ধান্তৰ ফলত এই আপীল খৰচৰ সৈতে খাৰিজ কৰা হৈছে আৰু আমি বিবেচনা কৰোঁ যে এলাহাবাদৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ে ওপৰত উল্লেখ কৰা প্ৰশ্নসমূহৰ সঠিক উত্তৰ দিছে।

আপীল খাৰিজ কৰা হৈছে।

আপীলকাৰীৰ বাবে অভিৰ্ত্তা: পি.এ. মেহতা।

প্ৰতিবাদীৰ বাবে অভিৰ্ত্তা: এছ.পি. ভাৰ্মা।

#####

DISCLAIMER

“The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.”

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ'ব।”